

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/174/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917200124
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6917200124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu M. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom v T. A., S. XX/XX, zastúpeného Združením na ochranu práv občana - AVES so sídlom v Bratislave, J. Poničana 9, IČO: 50 252 151, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpeného spoločnosťou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513, o určenie, že žalovaný nemá právo na plnenie vo výške 434,50 Eur a o určenie, že na nehnuteľnostiach žalobcu neviazne záložné právo, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 12Csp/82/2017-115 zo dňa 14.03.2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, ktoré mu je žalobca **p o v i n n ý** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol žalobu (prvý výrok) a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (druhý výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovanému 1/ určenia, že úver zo zmluvy č. U 680664 je bezúročný a bez poplatkov, 2/ určenia, že zmluvná podmienka „čiasťka B úveru“ je neprijateľná zmluvná podmienka, a teda neplatná, 3/ určenia, že zmluvná podmienka „bod 5 rozhodcovská doložka“ je neprijateľná zmluvná podmienka, a teda neplatná, 4/ určenia, že obchodné podmienky VÚB, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov v rámci programu „HypoPôžičky“ sú neplatné a 5/ určenia, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. Z 680664-12 je neplatná (ďalej len „petit 1/ - 5/“).

Uznesením zo dňa 27. 12. 2017 č.k. 12Csp/8/2017-99 súd pripustil zmenu žaloby v petitoch 2/ až 5/ tak, že žalobca žiada 1/ určiť, že žalovaný nemá právo na plnenie vo výške 434,50 Eur, ktoré predstavuje úhradu výdavkov - nákladov CFH a 2/ určiť, že na nehnuteľnostiach v katastrálnom území T. A., zapísaných na LV č. XXX ako parcela registra C č. XX o výmere 639 m² - záhrady, parcela č. XX/X o výmere 140 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XX/X o výmere 125 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XX/X o výmere 97 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XX/X o výmere 659 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XX/X o výmere 15 m² - zastavané plochy a nádvoria, stavbe rodinného domu súpisné č. XX na parcele č. XX/X, stavbe skladového priestoru súpisné č. XXX na parcele č. XX/X a stavbe oddychového priestoru na parcele č. XX/X neviazne záložné právo v prospech žalovaného. Konanie ohľadom petítov 1/, 3/ a 4/ bolo v dôsledku späťvzatia žaloby zastavené.

Žalobca dňa 25.06.2012 podpísal zmluvu o poskytnutí „HypoPôžičky č. U 680664-12“ a (ďalej len „zmluva o úvere“) a aj zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. Z 680664-12; pre

zdravotné problémy žalobca neuhradil 3 splátky a žalovaný pristúpil k výkonu záložného práva; Okresný súd Rimavská Sobota uznesením č.k. 13Csp/191/2016-30 zo dňa 14.12.2016 nariadil neodkladné opatrenie o uložení povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva a úkonov smerujúcich k uskutočneniu dražby.

Žalobca tvrdil, že v časti zmluvy „Čiastka B úveru“ je uvedené, že suma 434,50 Eur bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a. s. (ďalej len „CFH“) ako úhrada výdavkov - nákladov CFH, súvisiacich s poskytnutím úveru; on žiadal o úver výlučne žalovaného ako banku a nemal záujem o spoluprácu s nebankovým subjektom, od ktorého nedostal žiadne protiplnenie, a preto nie je povinný čokoľvek mu plniť; čiastka B úveru nebola pred podpisom úverovej zmluvy individuálne dojednaná. Žalovaný dňa 22.10.2014 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, a teda premlčacia lehota uplynula najneskôr dňa 24.10.2017; pohľadávka z úverovej zmluvy je teda premlčaná, záložné právo je premlčané a právo žalovaného domáhať sa uspokojenia zo zálohu zaniklo. V zmysle §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa na premlčanie prihliada aj bez návrhu. Žalobca má naliehavý právny záujem z dôvodu právnej istoty na určení, že záložné právo je premlčané a právo žalovaného domáhať sa uspokojenia zo zálohu zaniklo.

Okresný súd vychádzal z §137 písm. c), d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“). Predmetom konania je v petite 1/ určenie, že žalovaný nemá právo na plnenie vo výške 434,50 Eur, ktoré predstavuje úhradu výdavkov - nákladov CFH a v petite 2/ určenie, že na nehnuteľnostiach žalobcu neviazne záložné právo v prospech žalovaného. Vzhľadom na určovaciu žalobu okresný súd vychádzal zo skutočnosti, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami v zmysle §2 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu, najmä z hmotného práva. Okresný súd vyhodnotil, že nejde o žalobu podľa § 137 písm. d) C.s.p., pretože nejde o určenie právnej skutočnosti (existencia platnosť či neplatnosť zmlúv) a inak ani žaloba o určenie, že žalovaný nemá právo na plnenie časti zmluvy nevyplýva z právneho predpisu. Teda ide o žalobu podľa §137 písm. c) C.s.p., kde je potrebné preukázať naliehavý právny záujem, ktorý musí preukázať žalobca, keďže tento nevyplýva z osobitného predpisu.

Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie. Predmetným určením, navrhnutým žalobcom, sa nemôže vyriešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu medzi stranami konania, predmetné určenie nepredstavuje prostriedok nápravy a ani nevytvára právny rámec ako spôsob odvrátenia budúcich sporov, a preto nemôže byť na takomto určení naliehavý právny záujem. Ani v prípade vyhovenia žalobe by sa právny vzťah medzi stranami konania nevyriešil s konečnou splatnosťou.

Strany sporu uzavreli 25.06.2012 zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“, kde bol poskytnutý podľa časti A žalobcovi úver vo výške 15.000,- Eur a podľa časti B úver 434,50 Eur na úhradu nákladov CFH. Žalobca navrhuje určiť, že žalovaný nemá právo na plnenie len ohľadom časti poskytnutého úveru. Ani v prípade určenia, že nemá právo na plnenie vo výške podľa časti B, by toto nevyriešilo stav neistoty medzi stranami konania, teda koľko (a či vôbec) je ešte žalobca povinný na základe úverovej zmluvy ešte žalovanému zaplatiť. Preto súd žalobu o určenie, že žalovaný nemá právo na plnenie vo výške 434,50 Eur, ktoré predstavuje úhradu výdavkov - nákladov CFH podľa zmluvy o poskytnutí úveru č. U 680664-12 zo dňa 25.06.2012 zamietol, lebo žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na takomto určení. Ak žalobca tvrdí, že mu bola na základe úverovej zmluvy poskytnutá len suma 15.000,- Eur a žalovanému už splatil 15.000,90 Eur, nezvolil určovaciu žalobu ako vhodný procesný nástroj ochrany. Vzhľadom na nejednotnú prax a rozdielne názory na otázku, či v obdobných prípadoch ide o žalobu podľa §137 písm. c) alebo d) C.s.p. súd uviedol, že žalobu v časti petitu 1/ zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe podľa §137 písm. c) C.s.p., avšak aj pre prípad, že by bola žaloba posúdená ako určovacia žaloba podľa §137 písm. d) C.s.p., je to dôvod na zamietnutie žaloby, lebo v tomto prípade by muselo ísť o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu, avšak takáto určovacia žaloba (že žalovaný nemá právo na plnenie časti zmluvy) z osobitného predpisu nevyplýva.

Žalobca ďalej žiadal určiť petitom 2/, že na nehnuteľnostiach v katastrálnom území T. A., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, ktoré sú v jeho vlastníctve, neviazne záložné právo v prospech žalovaného, ktoré bolo zapísané na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. Z 680664-12 zo dňa 25.06.2012. Okresný súd konštatoval, že záložné právo je právom, ktoré premlčaniu podlieha a to v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Ak záložný veriteľ neuplatnil v premlčacej lehote právo na

uspokojenie pohľadávky, zabezpečenej z výťažku z predaja zálohu, záložné právo už nemôže byť naďalej spôsobilým predmetom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky. Ak premlčacie doby uplynuli, záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu a záložcom bola námietka premlčania vznesená, stráca záložný veriteľ možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané. Žalobca má naliehavý právny záujem z dôvodu právnej istoty na určení, že záložné právo je premlčané a právo žalovaného domáhať sa uspokojenia zo zálohu zaniklo s odkazom na §151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka.

Okresný súd však dospel k záveru, že zabezpečená pohľadávka doposiaľ nezanikla. Žalobcovi bol poskytnutý zo strany žalovaného úver a nepochybne tento podľa zmluvy v plnom rozsahu dosiaľ nesplatil, keďže žiadal určiť, že žalovaný nemá právo na plnenie vo výške 434,50 Eur. Hoci žalobca poukázal na §5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o prihladnutí na premlčanie i bez námietky spotrebiteľa, okresný súd poukázal na rozhodnutie pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2018 vo veci PL. ÚS 11/2016. Preto, i keď sa pohľadávka voči žalobcovi z predmetnej úverovej zmluvy javí byť premlčaná, podľa §100 ods. 1 Občianskeho zákonníka na premlčanie súd príhľadne len na námietku dlžníka a ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V prejednávanej príhode sa nejedná o priznanie premlčaného práva veriteľovi, preto súd nemôže v tomto konaní nepriznať veriteľovi premlčané právo (keďže to nie je predmetom konania a samotné prejudiciálne posúdenie by neznamenal, že by sa žalovaný ako veriteľ nemohol v osobitnom konaní domáhať zaplatenia aj premlčanej pohľadávky, pričom dlžník by nemusel premlčanie z rôznych dôvodov namietat).

Súd preto aj žalobu o určenie, že na nehnuteľnostiach žalobcu neviazane záložné právo v prospech žalovaného, zamietol, pretože nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že by pohľadávka, zabezpečená týmto záložným právom podľa §151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka zanikla, a teda že by zaniklo aj záložné právo zánikom zabezpečenej pohľadávky. Nebolo preukázané (ani tvrdené), že by záložné právo zaniklo iným spôsobom (§151md ods. 1 písm. b/ - i/ OZ). Neboli teda splnené podmienky pre vydanie deklaratorného rozhodnutia, že na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu neviazane záložné právo v prospech žalovaného.

O trovách konania rozhodol súd podľa §255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľné, lebo súd neuviedol, aký je vhodný procesný nástroj obrany. Ak by to mala byť žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia - 0,90 Eur - žalobca s týmto nesúhlasí, pretože nebolo preukázané, že sumu 15.000,90 Eur žalobca ani neuhradil, čo potvrdil sám súd, pričom nešpecifikoval, čo žalobca nesplatil, resp. koľko by mal žalobca ešte žalovanému zaplatiť. Z predložených výpisov vyplýva, že žalobca pravdepodobne uhradil len sumu 11.218,70 Eur. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vhodným prostriedkom ochrany práv žalobcu aj z dôvodu, že pokiaľ by sa nepreukázal vznik bezdôvodného obohatenia a žaloba by bola zamietnutá, nevyriešila by sa otázka, či žalovaný má alebo nemá právo na plnenie vo výške 434,50 Eur. Žaloba o určenie v danom prípade poskytuje širšiu právnu ochranu a rieši sporné právne vzťahy komplexnejšie než žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia v bezvýznamnej výške 0,90 Eur.

Pri skúmaní podmienok, uvedených v §137 písm. c) C.s.p. je potrebné vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určení má žalobca - spotrebiteľ, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov, týkajúcich sa úhrady výdavkov - nákladov externej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., súvisiacich s poskytnutím úveru, vynaložených na tento účel CFH. Ide o zmluvnú podmienku, podmienenú veriteľom pre poskytnutie úveru, ktorá však nebola pred podpisom zmluvy individuálne dojednaná a navyše je v rozpore s dobrými mravmi. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení, či žalovaný má alebo nemá právo na plnenie vo výške 434,50 Eur, je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ, sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia.

Poukázal na ust. §53 ods. 1, §54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na článok 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, aj na článok 7 ods. 1.

Účelom žaloby v prejednávanej veci bolo ustálenie účelu, na ktorý bol žalobcovi zo strany žalovaného ako veriteľa úver poskytnutý. Súd mal ustáliť aj výšku poskytnutého úveru najmä v časti, ak súčasťou istiny úveru sú aj náklady spojené s poskytnutím úveru s poukazom aj na judikatúru, ktorá takýto postup vo viacerých prípadoch kvalifikovala ako nekalú obchodnú prax; výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ohľadom petitu 2/ uviedol, že právne predpisy neriešia, ako sa má spotrebiteľ domôcť výmazu premlčaného záložného práva z katastra nehnuteľností, pričom jeho výmaz je nevyhnutnou podmienkou a základným predpokladom pre nerušený výkon vlastníckeho práva žalobcu. Hoci premlčané záložné právo nezaniká, je oslabené a prakticky nevykonateľné, a preto je v rozpore s dobrými mravmi, aby napriek tomu viazlo na nehnuteľnostiach a bolo uvedené na liste vlastníctva.

Navrhol, aby krajský súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny a zaviazat' žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Rozsudok okresného súdu je odôvodnený v súlade s §220 ods. 2 C.s.p., jasne, zreteľne, zrozumiteľne a vyčerpávajúco okresný súd vysvetlil, ako dospel k výrokovkej časti rozsudku. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces okrem iného je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (Ústavný súd SR IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale určite na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných stranami sporu. Je tak nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty strany sporu a aby dalo jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému (napr. sp.zn. Ústavný súd SR II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvod jeho rozhodnutia (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 03.10.2011 sp.zn. 5Cdo 154/2011).

Odvolanie žalobcu obsahuje prevažne všeobecné a nekonkretizované, miestami až zmätočné tvrdenia. Pramenia jedine v neochote žalobcu akceptovať právny názor vo veci konajúceho súdu prvej inštancie a žalobca sa snaží nájsť v odôvodnení rozsudku údajné nedostatky, ktoré by mali mať za následok jeho revíziu, či zrušenie v odvolacom konaní. Takými nedostatkami a už vôbec nie takej intenzity rozsudok určite netrpí.

Poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia s tým, že žaloba žalobcu je procesne neprípustná, záložné právo nie je premlčané, pričom v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia je výkon záložného práva pozastavený. Vznesenie námietky premlčania žalobcom nie je spravodlivé a zo strany žalobcu ide o účelový výkon práv v rozpore s dobrými mravmi - k pozastaveniu výkonu záložného práva a k plynutiu času totiž nie málo prispel sám žalobca ním podanými návrhmi na súd.

4. Žalobca sa už k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie, spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Z dôvodu, že je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods. 2 C.s.p.).

8. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, že žalovaný nemá právo na plnenie vo výške 434,50 Eur a určenie, že na nehnuteľnostiach neviazne záložné právo v prospech žalovaného.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje v plnom rozsahu na odôvodnenie okresného súdu, ktoré dopĺňa len uvedením rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, ktoré zastávajú názor, že právnou neistotu žalobcu je spôsobilé odstrániť len určenie neexistencie samotného záložného práva (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 89/2007 zo dňa 25.09.2009 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 24/2017 zo dňa 14.09.2017). Z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení sa okresný súd nemohol zaoberať inak vecnou stránkou sporu, teda dôvodnosťou žaloby. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane výrokov o trovách konania, ktoré boli v súlade s výsledkom konania (plný úspech žalovaného).

9. V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevyšporiadal.

10. Pokiaľ žalobca namietal, že okresný súd neuviedol, aký je vhodný procesný nástroj obrany žalobcu, krajský súd uvádza, že žiadne procesné ustanovenie neukladá všeobecnému súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť typ žaloby, ktorou by sa mohol účastník resp. strana sporu domáhať úspešne svojho práva. Podľa názoru krajského súdu by sa takýmto konaním okresný súd dopustil porušenia zásady rovnosti zbraní strán sporu; takúto povinnosť ukladá súdu Civilný sporový poriadok len pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení v prípade, že ukladá povinnosť účastníkovi podať žalobu, ktorú by mal súd bližšie špecifikovať.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 veta druhá C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b)
(§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).